Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	51C/91/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1211211155
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Krajčová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2011:1211211155.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci navrhovateľky: U.. E. T., bytom B. Ú. XX, XXX XX V., zast.: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát, Národného oslobodenia 29, 900 27 Bernolákovo, proti odporcovi: Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava 212, o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Súd návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala, aby súd vyslovil, že nesprávnym úradným postupom Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu vo veci zápisu vlastníckeho práva navrhovateľky do katastra nehnuteľností na základe záznamovej listiny pod č. K.-XXXXX/XXXX bolo porušené právo navrhovateľky na vykonanie záznamu v zákonnej lehote, z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke peňažnú sumu vo výške 500,- eur s úrokom zo omeškania vo výške 9% ročne od 03.12.2010 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala zaplatenia nemajetkovej ujmy, z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 02.05.2011 domáhala, aby súd rozhodol, že nesprávnym úradným postupom Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu vo veci zápisu vlastníckeho práva navrhovateľky do katastra nehnuteľností na základe záznamovej listiny pod č. K.-XXXXX/XXXX bolo porušené právo navrhovateľky na vykonanie záznamu v zákonnej lehote. Zároveň žiadala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 3 000,- eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 03.12.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že dňa 06.11.2009 súdny exekútor U.. U. P. navrhol Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu v zmysle ust. § 35 zákona č. 162/1995 Z.z. vykonanie záznamu vlastníckeho práva navrhovateľky do katastra nehnuteľností na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I o schválení príklepu udeleného na exekučnej dražbe, č. Z - XXXXX/XXXX, LV č. XXXX, XXXX. k. ú. F. U..

V zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z. z. mal byť záznam vykonaný do 11.01.2010, napriek tomu bol vykonaný až dňa 29.09.2010. Správa katastra tak bola v omeškaní viac ako 8 mesiacov. Išlo pri tom o vykonanie triviálneho záznamového úkonu, na ktorý je aj zákonná 2 mesačná lehota pridlhá.

Dňa 06.09.2010 podala navrhovateľka Katastrálnemu úradu v Bratislave sťažnosť na prieťahy pri vykonávaní záznamu jej vlastníckeho práva. Sťažnosť bola vyhodnotená ako opodstatnená, o čom bola navrhovateľka informovaná listom zo dňa 18.10.2010. Z prešetrenia relevantných skutočností Katastrálnym úradom v Bratislave vyplynulo, že Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu vo veci zápisu záznamovej listiny pod č. K.-XXXXX/XXXX do katastra nehnuteľností nepostupovala v súlade so zákonom, a tak spôsobila prieťahy v konaní.

Navrhovateľka žiadosťou zo dňa 30.11.2010, doručenou dňa 01.12.2010, požiadala podľa ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. Úrad geodézie, kartografie a katastra SR ako orgán konajúci v mene štátu v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur spôsobenej prieťahmi v konaní. Úrad geodézie, kartografie a katastra SR na jej žiadosť vôbec nereagoval.

Dlhodobá nečinnosť Správy katastra a prekročenie zákonnej lehoty vo veci zápisu záznamovej listiny pod č. K.-XXXXX/XXXX do katastra nehnuteľností predstavuje nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v dôsledku ktorého navrhovateľka utrpela ujmu na zákonnom práve na zápis svojho vlastníckeho práva v zákonnej lehote.

Navrhovateľka bola v dôsledku nevykonania zápisu jej vlastníckeho práva významne obmedzená s nakladaním s bytom, keďže nemohla svoje vlastníctvo preukázať výpisom z listu vlastníctva, ktorý je tak laickou ako aj odbornou verejnosťou považovaný za verejnú listinu potvrdzujúcu vlastníctvo nehnuteľnosti. Naviac, existencia zápisu inej osoby ako vlastníka na liste vlastníctva mala za následok priame spochybnenie vlastníckeho práva navrhovateľky.

Ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. predstavuje obdobu ust. § 56 ods. 4 zákona č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ktoré umožňuje priznať primerané finančné zadosťučinenie osobe, ktorej práva boli porušené. Počas dlhých rokov rozhodovania Ústavný súd SR vytvoril prostredníctvom stoviek rozhodnutí stabilizovanú judikatúru k otázke prieťahov v súdnom (správnom) konaní. Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplývajú nasledovné závery:

1. Porušeným právom v prípade prieťahov v konaní je právo na konanie bez prieťahov a ujmou na práve je ujma na práve na prerokovanie a rozhodnutie veci bez prieťahov, nie ujma na iných ústavných právach. V dôsledku prieťahov v konaní samozrejme môže dôjsť aj k ujme na ďalších právach, absencia ich porušenia však neznamená, že nedošlo ani k porušeniu práva na konanie bez prieťahov.

2. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy predovšetkým v tých prípadoch, keď už porušenie práva nie je možné napraviť napríklad zrušením rozhodnutia, čo je typické pre prieťahy v konaní.

Nemajetková ujma už zo svojej podstaty nemôže mať výšku, ale iba intenzitu, ktorej zodpovedá určitá výška primeranej náhrady, ktorá však nie je vopred exaktne určená a určiteľná. Možno vymedziť základné kritéria pre jej určenie, nie je však možné presne vypočítať jej výšku. Osoba domáhajúca sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch tak môže v súdnom konaní poukazovať na rozhodujúce okolnosti, ktoré sa majú v jej prípade zohľadniť i že ňou utrpenú ujmu na práve na konanie bez prieťahov nemožno napraviť, a teda je namieste priznanie peňažnej náhrady ujmy. Nie je však možné, a ani potrebné, predkladať a preukazovať exaktný výpočet výšky adekvátnej náhrady. Ide pritom o typický prípad, kedy výška priznaného plnenia závisí na úvahe súdu (§ 142 ods. 3 OSP), navrhovateľ je teda v takomto konaní povinný preukazovať iba okolnosti relevantné pre určenie výšky náhrady.

Vzhľadom na nenapraviteľnosť porušenia práv navrhovateľky, dĺžku prieťahov, absolútnu a bezdôvodnú nečinnosť Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, negatívne dôsledky nečinnosti na výkon vlastníckeho práva navrhovateľky, ktoré bolo de facto výrazne obmedzené, skonštatovanie porušenia

práva nie je dostatočné a je namieste poskytnutie peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ust. § 17, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá predstavuje sumu 3 000,- eur.

Odporca sa vyjadril k návrhu písomným podaním doručeným súdu dňa 10.06.2011 v ktorom uviedol, že žiada súd, aby návrh navrhovateľky zamietol v celom rozsahu. V odôvodnení podania uviedol, že predmetný návrh bol podaný predčasne, nakoľko odporcovi ešte neuplynula zákonná lehota na vyjadrenie sa k žiadosti o predbežné prejednanie nároku.

Z § 34 ods. 1 a § 36 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností vyplýva, že zápis práva záznamom do katastra nehnuteľností má len deklaratórnu, evidenčnú funkciu a zapisujú sa ním aj práva, ktoré už vznikli. Preto odporca má za to, že tvrdenie, ktoré navrhovateľka uvádza vo svojom návrhu a to, že v dôsledku oneskoreného vykonania zápisu jej vlastníckeho práva bola významne obmedzená v nakladaní s predmetnou nehnuteľnosťou, keďže nemohla svoje vlastníctvo preukázať výpisom z listu vlastníctva, nezakladá titul pre vznik nemajetkovej ujmy. Odporcovi nie je zrejmé, v čom navrhovateľka pociťovala nemajetkovú ujmu, keďže predmetné vlastnícke právo jej po celú dobu patrilo a to už od schválenia príklepu udeleného na exekučnej dražbe. Navrhovateľka neuvádza, že by jej vznikla skutočná majetková škoda, či ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Odporca má zároveň za to, že navrhovateľka nepreukázala ani existenciu závažných následkov predmetného konania správy katastra.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že napriek tomu, že správa katastra vedela, že predmetný byt ona vydražila, konala naďalej aj s páchateľkou trestného činu, spáchaním ktorého ona prišla o svoj byt, nakoľko táto aj napriek tomu, že prebehla dražba tento byt darovala. Správa katastra, napriek tomu, že mala k dispozícii všetky údaje o prebehnutej dražbe vyzvala túto páchateľku na doplnenie podkladov a konanie s ňou prerušila. V tom čase ešte síce nebol schválený príklep, ale na predmetnom byte už viazlo exekučné záložné právo. Ona sa po tom, ako sa na základe súdom schváleného príklepu stala vlastníčkou tohto bytu pokúšala tento predať, avšak vzhľadom na to, že na liste vlastníctva bol zapísaný niekto iný a ona sa nemohla preukázať listom vlastníctva, mala problémy. A to nielen v súvislosti s predajom, ale aj na daňovom úrade a na prokuratúre. Navyše nebolo možné tento byt predať ani cez realitné kancelárie, kde jej bolo jednoznačne povedané, že bez vyznačenia jej vlastníckeho práva na liste vlastníctva je byt nepredajný. O kúpu bytu boli záujemcovia aj z predmetného bytového domu a jednému tomuto záujemcovi napokon po tom, čo správa katastra vykonala potrebný úkon, aj byt predala. Okrem toho si na kúpu bytu požičala peniaze a tieto potom nemohla včas vrátiť, čím sa zvyšovali aj jej náklady súvisiace s touto pôžičkou. So záujemcami o kúpu bytu sa stretol aj jej právny zástupca Mgr. X., ktorý sa im pokúšal vysvetliť situáciu, bezvýsledne.

Odporca sa na pojednávaní pred súdom navrhovateľke do zápisnice ospravedlnil za vzniknuté prieťahy za oneskorené zapísanie predmetnej listiny.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oznámením listinných dôkazov: výpis z LV č. XXXX a č. XXXX, prípis exekútora zo dňa 06.11.2009, sťažnosť na prieťahy v konaní, list katastrálneho úradu zo dňa 18.10.2010, list navrhovateľky zo dňa 30.11.2010 - prerokovanie nároku na náhradu škody, oznámenie obsahu spisu odporcu sp. zn.: 1420/2010/Po/171 a katastrálneho spisu č. Z-XXXXX/XXXX a oboznámením sa s pripojeným obsahom CD nosiča.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Okresný súd Bratislava I v exekučnej veci vedenej pod sp. zn.: 1Er 1842/2002-177, EX 628/2002, zo dňa 12.07.2006 uznesením schválil príklep navrhovateľke ako vydražiteľovi. Uznesenie nadobudlo

právoplatnosť dňa 21.07.2006. Listom zo dňa 31.10.2006 vyzvala príslušná správa katastra navrhovateľku na odstránenie nedostatkov. Okresný súd Bratislava I vydal dňa 16.01.2009 Opravné uznesenie č.k.: 1Ex 1842/2002-299, EX 002/2004. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.02.2009.

Navrhovateľka podľa výpisu z LV č. XXXX, k.ú.: F. U., bola ku dňu 01.02.2011 podielovou vlastníčkou nehnuteľnosti parc. č. XXXX/X vo výmere 168 m2 a parc. č. XXXX/X vo výmere 699 m2 s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 427/10000 a podľa výpisu z LV č. XXXX aj vlastníčkou bytu č. X nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu na ulici B. Ú.Y. č. XX, súp. č. XXXXXX v V. ako aj podielu na spoločných častiach a zariadeniach predmetného bytového domu v podiele 427/10000. Obe vedné nehnuteľnosti nadobudla na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava I, č. 1Er 1842/2002-177, EX 628/2002 zo dňa 12.07.2006, právoplatného dňa 21.07.2006 o udelenie príklepu vydražiteľovi, Z-XXXXX/XX.

Prípisom zo dňa 06.11.2009, doručeného príslušnej správe katastra dňa 09.11.2009, zaslal exekútorský úrad V. - U.. U. P. Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu opravné uznesenie a zároveň týmto prípisom požiadal o zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na vlastníčku - navrhovateľku.

Dňa 06.09.2010 zaslala navrhovateľka Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu sťažnosť na prieťahy v konaní, nakoľko napriek tomu, že dňa 10.11.2009 bolo správe katastra predložené vyššie uvedené uznesenie Okresného súdu Bratislava I o schválení príklepu, vrátane opravného uznesenia, príslušná správa katastra tento úkon nevykonala.

Listom zo dňa 05.10.2010 Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu oznámila navrhovateľke, že jej sťažnosť bola postúpená na vybavenie Katastrálnemu úradu v Bratislave.

Katastrálny úrad v Bratislave listom zo dňa 18.10.2010 oznámil navrhovateľke výsledok prešetrenia sťažnosti, kde uviedol, že po prešetrení prípadu konštatuje, že správa katastra vo veci zápisu záznamovej listiny pod č. Z-XXXXX/XXXX do katastra nehnuteľností nepostupovala v súlade s katastrálnym zákonom (t.j. nedodržala lehotu na vykonanie záznamu podľa § 43, ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona), a preto sťažnosť v zmysle § 20 zákona o sťažnostiach považuje za opodstatnenú. Vzhľadom na zistené nedostatky boli správe katastra uložené v zápisnici povinnosti podľa § 19 ods. 1 písm. i) zákona o sťažnostiach.

Listom zo dňa 30.11.2010, doručenom odporcovi dňa 01.12.2010, požiadala navrhovateľka o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody, z obsahu ktorého vyplýva, že navrhovateľka žiada odporcu o náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z..

Takto ustálený skutkový stav posúdil súd po právnej stránke nasledovne :

Podľa § 41, ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

Podľa § 43, ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) správa katastra vykoná zápis podľa § 41 do 60 dní od doručenia verejnej listiny alebo inej listiny spôsobilých na záznam, ktoré potvrdzujú alebo osvedčujú vznik, zmenu alebo zánik práva k nehnuteľnosti.

Podľa § 43, ods. 2 zákona č. 122/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ak ide o dražbu podľa osobitného zákona, ktorej predmetom je byt, dom alebo iná nehnuteľnosť, správa katastra vyznačí údaj o dražbe najmenej počas troch mesiacov

odo dňa doručenia zápisnice o dražbe, a ak bolo začaté súdne konanie o určenie neplatnosti dražby, tak až do skončenia tohto konania. Na zrušenie poznámky platí ustanovenie § 39 ods. 3.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z.z. v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní ak ide o omeškanie z plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovenie vykonávací predpis.

Navrhovateľka sa v prejednávanej veci domáhala proti odporcovi náhrady nemajetkovej ujmy. Aj v takom prípade, ak sa uplatňuje iba náhrada nemajetkovej ujmy, musí byť naplnený základný predpoklad pre vznik zodpovednostného vzťahu ako takého, ktorým je nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup.

Čo sa týka existencie nesprávneho úradného postupu v prejednávanej veci, je nepochybné, že k nesprávnemu úradného postupu zo strany odporcu došlo, čo napokon aj sám odporca uznal. Tento predpoklad pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy bol teda naplnený.

Ďalšie osobitné predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch ako takej zakotvuje zákon č. 514/2003 Z.z. v ustanovení § 17 ods. 2. V súlade s týmto ustanovením možno právo na náhradu nemajetkovej ujmy priznať iba vtedy, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a nie je možné takúto ujmu uspokojiť inak. Tieto predpoklady pritom musia byť naplnené súčasne. Len pre úplnosť možno poukázať na to, že medzi pochybením orgánu verejnej moci a vznikom nemajetkovej ujmy tu musí existovať príčinná súvislosť.

V súvislosti s prejednávanou vecou súd poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „Súd“), ktorý vychádza pri rozhodovaní zo „silnej, ale vyvrátiteľnej domnienky“, že neprimeraná dĺžka konania znamená pre sťažovateľa morálnu ujmu a žiadne dôkazy v tomto ohľade v zásade už nevyžaduje, nakoľko táto ujma vzniká samotným porušením práva (porov. rozsudok vo veci Apicella proti Taliansku, sťažnosť č. 64890/01). Súd len výnimočne nepriznáva zadosťučinenie v peniazoch. V tomto ohľade je na mieste pristupovať k prípadnému zadosťučineniu v podobe konštatovania porušenia práva len výnimočne (napríklad vtedy, ak bol význam predmetu konania pre poškodeného nepatrný). Náhrada nemajetkovej ujmy má najmä slúžiť na kompenzáciu stavu neistoty, do ktorej sa poškodený dostal v dôsledku neprimeranej dĺžky konania a v takomto stave bol aj následne udržovaný. Nemajetková ujma predstavuje psychickú kategóriu, ktorej rozsah je skutočne ťažko dokázateľný a preukázateľný. Vychádzajúc z kritérií obsiahnutých aj v § 17 ods. 2 zákona bude mať potom pre určenie výšky zadosťučinenia v takomto prípade okrem už opísaných skutočností rozhodujúci význam to, aká bola celková dĺžka konania.

Navrhovateľka (vychádzajúc z jej argumentácie) odôvodňovala splnenie predpokladov pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy tvrdenou nenapraviteľnosťou porušenia práv navrhovateľky, dĺžkou prieťahov, absolútnou a bezdôvodnou nečinnosťou správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, negatívnymi dôsledkami nečinnosti na výkon vlastníckeho práva navrhovateľky, ktoré bolo de facto výrazne obmedzené a tým, že skonštatovanie porušenia práva tu nie je dostatočné.

Odporca namietal, že navrhovateľka okrem toho, že hodnotí dôsledky nečinnosti ako negatívne, v žiadnom smere tieto nekonkretizuje. Tu však treba poukázať na to, že exaktne nemožno vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako takej preukázať. Možno však preukázať a skutkovo ustáliť konkrétne skutočnosti a prejavy, na základe ktorých možno bezpečne usudzovať, že takáto ujma tu vznikla.

V prejednávanej veci nebolo medzi účastníkmi sporné, že v danom prípade došlo k nesprávnemu úradnému postupu štátnych orgánov spočívajúcom v nedodržaní procesnej lehoty určenej v § 43 ods. 1 písm. b) Katastrálneho zákona, čo konštatoval v oznámení o prešetrení sťažnosti samotný odporca. Práve táto nečinnosť správy katastra v prejednávanej veci bola priamou a bezprostrednou príčinou toho, že navrhovateľka (napriek tomu, že na základe súdom schváleného príklepu bola vlastníčkou uvedeného bytu) nebola ako jeho vlastníčka zapísaná po dobu viac ako 8 mesiacov na liste vlastníctva, čo jej spôsobilo značné problémy pri nakladaní s touto nehnuteľnosťou.

Táto skutočnosť potom podľa názoru súdu v spojením s neistotou, ktorá je prítomná vždy, ak dĺžka konania pred orgánom štátu presahuje prípustnú hranicu, predstavujú také skutočnosti, ktoré mali za následok vznik tvrdenej nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľky.

Preto sú v danom prípade splnené zákonom stanovené základné podmienky vzniku zodpovednosti odporcu za tvrdenú nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom odporcu a vznikom nemajetkovej ujmy navrhovateľky a samotná nemajetková ujma.

Čo sa týka výška náhrady, táto je vecou úvahy súdu, pričom súd tu nemá k dispozícii žiadnu exaktnú metódu pre jej výpočet. Súd tu zohľadňuje v súlade s primeraným použitím ustanovenia 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti za ktorých k porušeniu práv došlo ako aj závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení. Treba však tiež poukázať na to, že súd nemohol opomenúť ani hľadisko primeranosti (proporcionality).

V danom prípade, vzhľadom na to, že išlo v zmysle § 41 v spojení s § 43, ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o vykonanie „len“ záznamu, na vykonanie ktorého zákon určuje dostatočnú lehotu 60 dní, sa javí vykonanie tohto úkonu v celkovej dĺžke takmer rok za zjavne neprimerané jeho charakteru.

Samotné ospravedlnenie ani iné morálne zadosťučinenie sa preto z vyššie uvedených dôvodov nejavilo ako postačujúce a bolo plne na mieste aj priznanie primeraného zadosťučinenia v peniazoch.

Súd potom, vychádzajúc z uvedených skutočností, po starostlivom zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že vzhľadom na charakter porušenia, vzniknutú situáciu na strane navrhovateľky, trvanie konania o vykonanie záznamu a podiel navrhovateľky na jeho dĺžke, je práve suma 500,- eur náhradou, ktorá je spôsobilá efektívne zmierniť navrhovateľke následky nesprávneho úradného postupu odporcu spôsobeného neprimerane dlhým konaním o vykonanie záznamu. Preto súd odporcu zaviazal na zaplatenie nemajetkovej ujmy v uvedenej výške a vo zvyšku návrh zamietol.

Súd priznal zároveň navrhovateľke aj úrok z omeškania vo výške určenej v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ, § 563 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov a to vo výške 9 % ročne zo sumy 500,- eur od 03.12.2010 do zaplatenia.

Súd však zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd rozhodol o tom, že nesprávnym úradným postupom Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu vo veci zápisu vlastníckeho práva navrhovateľky do katastra nehnuteľností na základe záznamovej listiny pod č. Z-XXXXX/XXXX bolo porušené právo navrhovateľky na vykonanie záznamu v zákonnej lehote. V tejto časti malo rozhodnutie nepochybne plniť satisfakčnú funkciu vo forme konštatovania porušenia práva. Táto satisfakcia však už bola zo strany odporcu navrhovateľke poskytnutá, dokonca opakovane. Prvý krát za odporcu už Katastrálny úrad v Bratislave listom zo dňa 18.10.2010 oznámil navrhovateľke, že správa katastra vo veci zápisu záznamovej listiny pod č. Z-XXXXX/XXXX do katastra nehnuteľností nepostupovala v súlade s katastrálnym zákonom, keď nedodržala lehotu na vykonanie záznamu podľa § 43, ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Predovšetkým sa však odporca v tomto konaní, hoci nesúhlasil s návrhom na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, na pojednávaní pred súdom navrhovateľke výslovne ospravedlnil za vzniknuté prieťahy za oneskorené zapísanie predmetnej listiny, čo prirodzene v sebe zahŕňa aj akceptáciu skutočnosti, že bolo porušené právo na rozhodnutie v zákonnej lehote. Dokonca, takýto prejav predstavuje pre navrhovateľku priaznivejšie konanie odporcu, keďže ospravedlnenie je vyššia forma zadosťučinenia, než je len samotné konštatovanie porušenia práv navrhovateľky.

Za takýchto okolností potom, keďže už satisfakcia už navrhovateľke bola poskytnutá, dokonca vo väčšej miere, než sa v tejto časti svojim návrhom domáhala, neboli splnené predpoklady pre vyhovenie jej návrhu v tejto časti. Preto súd návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p. Každý z účastníkov bol úspešný v časti, keď zamietnutie návrhu v časti o vyslovenie porušenia práv navrhovateľky je plným úspechom odporcu v tejto časti a vyhovenie návrhu v časti 500.- eur je v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. plným úspechom navrhovateľky v tejto časti. Preto boli obaja účastníci v konaní čiastočne úspešní, naviac pomer ich úspechu a neúspechu treba pre účely rozhodnutia o trovách konania hodnotiť ako rovnaký (každý bol úspešný v jednom „petite“ návrhu) a preto boli splnené predpoklady na rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.